

BOLETÍN DEL CLERO DEL OBISPADO DE LEÓN

CONGREGACION DE SAGRADOS RITOS

Oratorios casi públicos.

A sacr Rituum Congregatione saepe postulatum est, quae-
nam Oratoria ceu semipublica habenda sint. Constat porro Ora-
toria publica ea esse, quae auctoritate Ordinarii ad publicum
Dei cultum perpetuo dedicata, benedicta, vel etiam solemniter
consecrata ianuam habent in via, vel liberum a publica via
fidelibus universim pandum ingressum. Privata e contra stricto
sensu dicuntur Oratoria, quae in privatis aedibus in commo-
dum alicuius personae vel familiae ex Indulto Sanctae Sedis
eracta sunt. Quae medium inter haec duo locum tenent, ut
nomen ipsum indicat, Oratoria semipublica sunt et vocantur.
Ut autem quaelibet ambiguitas circa haec Oratoria amoveatur,
Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII ex Sacrorum Ri-
tuum Congregationis consulto, statuit et declaravit: Oratoria
semipublica ea esse, quae etsi in loco quadammodo privato, vel
non absolute publico, auctoritate Ordinarii erecta sunt; commo-
do tamen, non Fidelium omnium nec privatae tantum personae
aut familiae, sed alicuius communitatis vel personarum coetus
inserviunt. In his omnes qui sacrosancto Missae Sacrificio inter-
sunt, praecepto audiendi sacrum satisfacere valent. Huius ge-
neris Oratoria sunt quae pertinent ad Seminaria et Collegia

ecclesiastica; ad pia Instituta et Societales votorum simplicium, aliasque Communitates; sub regula sive statuis saltem ab Ordinario approbatis; ad Domus spiritualibus exercitiis addictas; ad Convictus et Hospitia juventuti litteris, scientiis, aut artibus instituendae destinata; ad Nosocomia, Orphanotrophia nec non ad Arces et Carceres; atque similia Oratoria, in quibus ex instituto aliquis Christifidelium coetus convenire solet ad audiendam Missam. Quibus adiungi debent Capellae, in Coemeterio rite erectae, dummodo in Missae celebratione, non iis tantum ad quos pertinent, sed aliis etiam Fidelibus aditus pateat. Voluit autem Sanctitas Sua sarta et tecta iura ac privilegia Oratoriorum, quibus fruuntur Emi. S. R. E. Cardinales, Rmi. Sacerorum Antistites, atque Ordines Congregationesque Regulares. Ac praeterea confirmare dignata est Decretum in una Nivernem. diei 8 Martii 1879. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 23 Ianuarii 1899.—C. Ep. PRAENESTINUS, Card. MAZZELLA. — S. R. C. Praef.—L. † S. — Diomedes Panici, S. R. C. Secretarius.

El decreto Nivernem. dice así:

Rmus. D. Stephanus Antonius Lelong Episcopus Nivernem. quae sequuntur Sacrae Rituum Congregationi exposuit, opportunam declarationem seu resolutionem humillime exposulans, videlicet:

I. Potestne Episcopus iure ordinario concedere licentiam etiam plures Missas qualibet die celebrandi 1.º in Capellis seu Oratoriis publicis piarum Communitatum, etiam earum quae clausuram non habent; 2.º in Capellis seu Oratoriis piarum Communitatum, quae licet non habeant ingressum in via publica, inserviunt tamen quotidianis exercitiis totius Communitatis; 3.º in Capellis seu Oratoriis ad personas quidem privatas pertinentibus, sed quae sunt publica vel semipublica in eo sensu quod habeant ingressum in via publica vel prope viam publicam, ut semper cuilibet volenti intrare permittatur?

II. Potestne Episcopus alia Oratoria praeter Capellam principale Oratorium erigere in piis Communitatibus, sive ob numerum Sacerdotum ibi degentium ut ab omnibus Missa dici

possit, sive in gratiam infirmorum qui nequeunt adire Capellam sive Oratorium principale?

III. Potestne Episcopus iure proprio concedere facultatem asservandi SSimum Sacramentum 1.º in Ecclesiis seu Capellis publicis qua tamen titulo parochiali non nudent, etsi utilitatibus Paroeciae inserviant; 2.º in Capellis piarum Communitatum publicis, id est quarum porta pateat in via publica vel in aerea cum via publica communicante, et quae habitantibus omnibus aperiuntur; 3.º in Capellis seu Oratoriis interioribus piarum Communitatum, quando non habent Capellam seu Oratorium publicum in sensu exposito, ut evenit ex gr. in Seminariis?

IV. Potestne Episcopus iure proprio licentiam concedere uni Sacerdoti secundam Missam diebus Dominicis aut festivis de praecepto celebrandi 1.º in Oratoriis seu Capellis quae a S. Sede vel vi Indulti ab ea concessi fuerunt approbata, quando propter distantiam a Parochiali Ecclesiae ista secunda Missa proficere potest voto Parochianorum, qui aliter Missam non audirent vel saltem difficillime; 2.º in duabus Ecclesiis in eadem Parochia existentibus, quando pro utraque deservienda unicus adest Sacerdos, et tamen non sine detrimento religionis Missa in uno tantum celebraretur; 3.º in eadem Ecclesia quando aliter pars sat notabilis Parochianorum Missam non audiret; 4.º quando valde utilis est, sin autem necessaria ista secunda Missa ut communicari a Fidelibus cum maiori facilitate et aedificatione frequentius possit?

Sacra itaque Rituum Congregatio, referente subscripto Secretario, hisce postulatis sic respondit:

Ad I. Episcopus utatur iure suo in omnibus casibus expositis.

Ad II. Si porro ex piarum Communitatum conditione necessaria sit erectio alterius Oratorii, pro eius erectione facultas erit a Sancta Sede obtinenda.

Ad III. Implorandum est indultum a Sancta Sede quoad omnia postulata.

Ad IV. Posito quod Episcopus iam facultatem obtinuerit a S. Sede concedere Sacerdotibus suae Dioecesis indultum bis in die festo sacrum litandi, erit suae prudentiae has speciali fa-

cultate in casu necessitatis pro populi bono uti, si vero eiusmodi facultate ipse non sit instructus, eam impetrare poterit. Atque ita respondit ac declaravit. Die 8 Martii 1879.

Ita reperitur in Actis et Regestis S. R. Congnis. Die 23 Jan. 1899.—DIOMEDES PANICI, *Secretarius*.

Sagrada Congregación de Indulgencias

Deseando el Abate Carnier, Sacerdote de París, promover la lectura del santo Evangelio entre los fieles, obtuvo de la Sagrada Congregación la siguiente concesión con carácter general, y que debe ser conocida de todos:

«SSmus. Dnus. Nr. Leo Pp. XIII in Audientia habita die 13
»Decembris 1898 ab infpto. Card. Praef. S. Congnis. Indulgen-
»tiis Sacrisque Reliquiis praepositae, omnibus utriusque sexus
»Christifidelibus pie ac devote saltem per horae quadrantem
»legentibus S. Evangelium, cujus tamen aditio a legitima auc-
»toritate fuit recognita et approbata, Indulgentiam tercentum
»dierum semel in die lucranda benigne concessit: iis vero qui
»mense integro singuli diebus praefactae lectioni uti supra
»vacaverint Plenariam elargitus est eo die infra mensem acqui-
»rendam quo vere poenitentes, confessi ac S. Synaxi reflecti,
»simul ad mentem Sanctitatis Suae pias ad Deum preces effude-
»rint. Quas indulgentias eadem Sanctitas fore quoque applica-
»biles animabus igni Purgatorii detentis declaravit. Praesenti
»in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione. Con-
»trariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romae ex Se-
»cretaria ejusdem S. Congregationis die 13 Decembris 1898.—»
FR. HIERONYMUS M., CARD. GOTTI, *Praef.*—ARCHIEP. ANTI-
NOEN., *Secretarius*.

Resolución del Santo Oficio para casos particulares relativos á la ley canónica sobre negociación de Clérigos.

Siendo consultado el Excmo. Sr. Obispo de Zamora sobre esta materia, ha mandado publicar en el *Boletín Oficial* de su

Diócesis el siguiente Decreto de la Sagrada Congregación del Santo Oficio, fecha 17 de Noviembre de 1875, y cuya parte que se refiere al caso se reexpidió en 3 de Marzo último por la Sagrada Congregación de Obispos y Regulares, para la Diócesis de Zamora.

El Decreto dice así:

«Non sunt, tamen, inquietandi (Clerici) qui nomina seu actiones viarum ferrearum similiumque societatum aut arcarum publicae utilitati inservientium de sua pecunia acquirunt, dummodo parati sint stare mandatis Sedis Apostolicae et certe sciant eas societates nullum habere propositum finem illicitum vel quomodolibet suspectum, dummodo nullam in eis societatum administrationis partem suscipiant neque actionum earundem societatum negotiationem exercerant.—(Ex Decreto S. O. de 17 Novembris 1875 relato in Synodo Diocesana Ostiensi et Veliterna habita anno 1892 ab Emo. Card. fel. rec. Monaco La Valletta)».

An censeatur promulgatum decretum Trid. TAMETSI quoad celebrationem matrimoniorum in novis paroeciis haereticorum, pertinentibus ad dioceses ubi illud decretum publicatum est.

BEATISSIME PATER:

Episcopus de Costa Rica in America Centrali sequentia dubia enodanda proponit:

I. Licet nulla extet memoria publicatum fuisse Concilium Tridentinum in diocesi de Nicaragua et Costa Rica, tamen numquam in dubio positum est quin eiusdem leges in tota America Latino-Hispanica vigerent (etiam Cap. I, Sess 24 de *Ref. Matrin*): nihilominus dubium occurrit utrum haec lex Tridentina publicanda sit in novis paroeciis quae eriguntur, speciatim in locis, ubi maior pars habitantium est haeretica.

Casus concretus hic est: Portus de Limon anno 1870 regio

erat inculta et silvis consita. Primi incolae fuerunt Nigritae haeretici et nonnulli catholici costarricenses. Anno 1893 erecta fuit parochia in eodem portu, ubi degunt 1000 catholici et 4000 haeretici. I. Vigetne ibidem lex Tridentina quoad celebrationem matrimoniorum propter solam rationem quod terra illa pertineat ad dioecesim ubi publicata censetur lex, an vero denuo publicanda est?

II. Validane sunt matrimonia ab haereticis celebrata coram ministro acatholico vel coram Gubernio in Portum de Limon?

III. Anno 1897, 27 haeretici suos errores abiurarunt et in Ecclesiam reversi sunt. Quaert. parochus quid cum iis faciendum qui matrimonium inierunt N.º II exposito. Post baptismum conditionalem etc. consensus matrimon. renovandus est necne?

IV. Utrum conveniat, ad tollenda dubia, Concilium Tridentinum publicare?

V. Utrum conveniat dispensationem petere a S. Sede relate ad matrimonia haereticorum, sicut, concessa fuit a Benedicto XIV d. 4 Nov. 1741 pro provinciis faederatis Belgii et Hollandiae?

Feria IV, die 23 Novembris 1898.

In Congregatione Generali S. R. et U. Inquisitionis habita ab Emis. et Rmis. DD. Cardinalibus in rebus fidei et morum Generalibus Inquisitoribus, propositis suprascriptis dubiis, praehabitoque RR. DD. Consult. voto, iidem Emi. ac Rmi. Patres respondendum mandarunt:

Ad I. Decretum TAMETSI Conc. Tridentini tamquam promulgatum censerit debet in tota dioecesi de Costa Rica; neque proinde neccessaria est eiusdem decreti promulgatio in nova parooecia Portus de Limon.

Ad II. Provissum in praecedenti; scilicet Negative.

Ad III. Affirmative; et detur Decret. S. O. 20 Novembris 1876 (1).

Ad IV. Publicationem necessariam non esse.

Ad V. Negative.

Feria vero VI, die 25 eiusdem mensis et anni, in solita audientia, R. P. D. Adessori S. O. imperlita, facta de his omnibus SSmo. D. N. Leoni Div. Prov. Pp. XIII relatione, SSmus. resolutionem Emorum. Patrum adprobavit.

I. Can. MANCINI S. R. et U. *Inquis. Not.*



El Párroco no puede enajenar sin licencia los bienes de su Parroquia

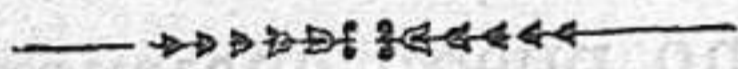
El Párroco no puede enajenar las cosas de la Iglesia, aunque sean de poco valor, excepto si son fungibles, sin licencia del Obispo; y si fueren bienes inmuebles ó muebles preciosos, se necesita licencia de la Santa Sede ó del Obispo en los casos

(1) En verba decreti: «Utrum conferri debeat Baptismus sub conditione haereticis qui ad catholicam fidem convertuntur e quocumque loco proveniant et ad quamcumque sectam pertineant.

Resp Negative, sed in conversione haereticorum, a quocumque loco vel a quacumque secta venerint, inquirendum est de validitate baptismi in haeresi suscepti. Instituto igitur in singulis casibus examine, si compertum fuerit, aut nullum, aut nulliter collatum fuisse, baptizandi erunt absolute. Si autem pro temporum et locorum ratione, investigatione peracta nihil sive pro validitate sive pro invaliditate detegatur, aut adhuc probabile dubium de baptismi validitate supersit, tunc sub conditione secreto baptizentur. Demum si constiterit validum fuisse, recipiendi erunt tantummodo ad abiurationem, seu professionem fidei.»

en que pueda concederla. Entiéndese por *enajenación* toda traslación de dominio directo ó útil mediante contrato, ya sea oneroso, ya gratuito, y por muebles preciosos los que se guardan en el tesoro de la Iglesia, ó que por razón de arte, rareza ó antigüedad dan esplendor especial á la misma, como vasos de oro, de plata, vestiduras ú ornamentos y piedras preciosas, reliquias insignes, bibliotecas notables, etc.

Los que enajenan ó presumen recibir bienes eclesiásticos sin el *Beneplácito Apostólico*, según el tenor de la extravagante *Ambitiosae, De rebus Ecclesiae non alienandis*, incurren en excomunión *latae sententiae* no reservada. (*Bulla Apostolicae Sedis.*)



CONTINÚA *la lista de socios del Congreso Católico de Burgos.*

M. I. Sr. D. Pedro Menéndez Prendes, Canónigo.

Id. id., Dr. D. Celedonio Pereda, Canónigo y Rector del Seminario Conciliar.

Id. id., Br. D. Pedro Serrano, Canónigo.

D. Santiago Gutiérrez, Arcipreste y Párroco de Villaturiel.

D. Bonifacio Fernández, Arcipreste y Párroco de Villabalter.

D. Blas González, Arcipreste y Párroco de Cerezales.

D. Luis de la Bárcena, T. Arcipreste y Párroco de Saldaña.

(*Se continuará.*)